

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's Gravenhage

Kon. goedgek. 22 febr. 1958

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret.: Heuvellaan 11 Hilversum. Tel. 02950- 10481

(Een x in de kantlijn duidt op een vraag, een - op een antwoord)

4 september 1961

Allereerst moet ik er aan herinneren, dat wij sprekers van deze groep niet alwetend of onfeilbaar zijn. Ik hoop dat U daarmee rekening houdt.

NATUURKRACHTEN

EN HUN ACHTERGRONDEN

Ik zal dit onderwerp voor U inleiden, zo goed als ik kan. Wanneer we de natuur bezien, dan lijkt het ons wat vreemd, dat al die wetten daarin bestaan. We vragen ons af, hoe een bepaald natuurverschijnsel tot stand komt. En zo lang als je in de stof bent, weet je daarvoor in het algemeen een aardige materialistische verklaring te vinden.

Nu moeten we uitgaan van het standpunt, dat al wat materie is, gebaseerd moet zijn op één en dezelfde kracht. Er kan misschien ergens een kracht zijn, die nooit materieel tot uiting komt, maar zodra een kracht materieel kenbaar wordt, kan ze omgezet worden in materie, of van materie in kracht terugveranderd worden.

Dat impliceert, dat de basis van alle dingen gelijk is. Deze gelijkheid voert ons naar het eerste moment van ontstaan, dat er in het heelal een enorme verdichting optreedt van straling en kracht, waarbij werveling ontstaat. Partikels ontstaan, uit partikels Een soort hitte ontstaat, welke hitte tot een explosie voert.

Het gehele proces behoeft niet bijzonder lang te duren. Het zou, als nu omschreven, reeds kunnen plaats vinden binnen minder dan zestig minuten. Wanneer dat gebeurt, dan hebben we nog steeds te maken met deeltjes, die alle dezelfde kracht hebben. Ze kunnen in werveling en ook, zoals wij dit noemen, in massa of draaisnelheid verschillen, maar ze zijn allemaal precies gelijk.

Wanneer die deeltjes in een bijzonder hoge trilling komen, zijn ze op aarde niet kenbaar. Wij noemen dat dan astraal.

Wanneer ze wat zwaarder zijn, maar niet voldoende binding t.o.v. elkaar vertonen, dan heeft men te maken met gas of zeer beweeglijke kleine delen, die wel een moleculaire binding hebben, maar toch voor de rest, nu ja, zo'n beetje in de ruimte rondzweven.

Alleen bij zeer hoge druk en bij zeer lage temperatuur nemen zij een vastere vorm aan.

Dan hebben we natuurlijk verder te maken met de vaste stoffen. Dat zijn verbindingen, waarbij de atomen of moleculen een zeer trage draaiing hebben, of zelfs geen eigen draaiingsmoment.

Hier heb ik dan zo'n beetje de grondstof geschilderd. Nu heb ik deze stoffen en ik bouw daaruit op verschillende massa's met verschil van dichtheid, draaisnelheid en ook verschil van activiteit. Deze noem ik sterren.

Zo'n ster bestaat echter niet alleen, dat moet U goed begrijpen, uit die stof, die materie, die U kent. Er bevindt zich daarin veel, wat men eerder als astrale materie zou willen omschrijven. Deze astrale materie is de belichaming van een entiteit. Hier kan dus een wezen in leven. Dat wezen heeft grote invloed op alles, wat in die materie gebeurt, die materie van zijn eigen grofstoffelijk voertuig, zou ik haast willen zeggen, de ster, en wel op dezelfde manier, waarop U invloed kunt uitoefenen op Uw eigen lichaam. Een geest kan even goed als een mens gedachten ordenen. Een gedachte kan reflexen doen ontstaan. Reflexen kunnen spierbewegingen betekenen, maar in een ster b.v. verhoging van stralingsdichtheid, verhoging van omzettingsproces, waardoor b.v. een explosie kan ontstaan of een vortexachtige wervelstorm, waardoor kernmaterie van een ster naar buiten wordt gestuwd. Een ster kan op diezelfde manier exploderen.

Ik hoop, hiermee als eerste punt duidelijk te hebben gemaakt, dat een ster dus wel bezield kan zijn. Nu hebben we verder te maken met de planeten. Planeten zijn lang niet altijd de kinderen van een ster. Het kan voorkomen, dat een ster op een gegeven ogenblik explodeert. Haar massa is te klein. Ze koelt snel af. Wat overblijft, zijn stukken vaste materie, rots. Wanneer deze gevangen worden door een ster met grote activiteit, b.v. een kleine blauwe ster, dan is het heel goed mogelijk, dat het fluidum daarvan plus de stralingsintensiteit langzaam maar zeker in de materie een verandering veroorzaakt. En zo ontstaat dan een planeet met levensvatbaarheid. In andere gevallen benaderen b.v. twee sterren elkaar en worden delen van beide sterren a.h.w. weggezogen (aantrekkingswerking, waarbij beweging en massa een rol spelen) en, gezien de grote snelheid, waarmee zij elkander passeren, blijven restanten hangen. Die vallen niet meer terug en blijven in een omloopbaan rond een van beide sterren en zijn eveneens planeten. Wanneer we te maken hebben met deze tweede sport planeten, dan bevindt zich daarin ook een groot gedeelte astrale materie en hiermee is een bezieling mogelijk geworden. Verder is er een sterke verwantschap geschapen tussen de geaardheid van de planeet en haar zon. Hoe sterker de uitwisseling van krachten tussen die zon en de planeet blijft, hoe sterker de persoonlijkheid van die planeet zich zal richten op de zon.

Ik zal het nog eens zeggen, maar nu eenvoudiger. We nemen dus aan, dat een zon ook fijne materie heeft, materie, die U waarschijnlijk eerder als een veld zoudt omschrijven, een statisch veld, waarin elektrische en magnetische eigenschappen kunnen optreden. Dit op zichzelf niet sterke veld wordt bij de vorming van een planeet, bij het elkaar passeren van twee sterren wordt er een soort worst uit getrokken, maar omdat die dingen zo snel gaat, breekt dat ding. De dingen wervelen dan zelf, maar ze hebben met de normale materie, die als een zeer vluchtig, hoog verhit, hoog actief gas oorspronkelijk is uitgezogen uit de atmosfeer van de zon. Deze astrale materie is noodzakelijk voor de bezielingsmogelijkheid van de planeet. Wanneer een planeet op die manier geboren wordt, dan heeft ze a.h.w. geen levenslichaam, iets waardoor een entiteit zich in haar zou kunnen manifesteren. We onderscheiden dan ook planeten, die bezield en die niet bezield zijn. Het onderscheid is, dat een bezielde planeet een eigen denken heeft, eigen creatieve processen, een zekere onafhankelijkheid t.o. van de buitenwereld, waarbij alleen de band met de eigenzon sterk blijft bestaan. Een planeet, die niet

de zon scheppend meewerkt (vandaar dat men de zon vaak als vadergestalte ziet), dan emitteert die een zgn. superharde straling. Deze zeer harde straling beroert weer de chemische oplossing, veroorzaakt door een binding en we krijgen te maken met half-eiwitten, die later tot eiwitten uitgroeien en tot eerste levensvormen worden. De eerste levensvormen geven de mogelijkheid aan zeer vele entiteiten, om elk voor zich te experimenteren. Op aarde is dit gebeurd door een verschil te maken tussen plantachtigen, die zich met mineralen voeden en dierachtigen of jagers, die zich voeden met reeds verwerkte minerale stof of levend organisme. Hier worden verschillende vormen gemaakt van groepen en deze groepen hebben dan een leidende entiteit, die wij groepsgeest noemen. Het is deze groepsgeest, die b.v. ook voor bepaalde planten op kan treden. Vanuit de wereld zelf krijgt elke entiteit, die incarneren wil in de materie, een deel van dit astrale veld ter beschikking een tijdelijk (maar niet blijvend van de aarde geheel weg te denken) lichaam. Een astraal dubbel b.v. is dus in feite niet iets, wat van de geest is, maar is een deel kracht, ontleend aan de aarde en haar astrale belichaming, geprojecteerd in een menselijke vorm, onder invloed van het denken van een geest of zelfs van een mens via diens geest. Bekijken wij dat weer wat eenvoudiger. We hebben een hele hoop deeg, moeder bakt er koeken van. En nu krijgt een van de kinderen ook een stukje deeg. Daar mag hij tijdelijk wat mee knoeien, maar later wordt het weer bij de grote massa gedaan. Wel kan het kind er een eigen vorm uit maken, maar die vorm is niet blijvend, want het hele koekebakkersdeeg moet in de pan terechtkomen. Dat is eigenlijk het hele eiereneten. Bent U daarmee klaar, dan zouden we eigenlijk over natuurkrachten niet verder hoeven na te denken. Maar er zijn zo veel verschijnselen in de natuur, d.w.z. in de aarde zelf en haar atmosfeer, die een mogelijkheid tot beleven bieden. Zo ontstaat b.v. een luchtgeest. Nu weet ik wel, dat een hele hoop mensen een luchtgeest zich voorstellen als iemand met vleugeltjes, die voortdurend hard blaast. Als hij uitgeblazen is, is het windstil. Zo is het niet. Het is zo, dat er een bezieling optreedt. Daardoor wordt een deel van de atmosfeer onafhankelijk van het eigen denken en reageren van de aarde, eigenlijk dus een persoonlijkheid. Het lichaam van die persoonlijkheid is astrale materie, ontleend aan het astrale lichaam van de aarde. Nu kan zo'n bezielde lichaam een hele tijd voortgaan en allerhand verschijnselen wekken in de middenstof, waarin het zich beweegt, in casu de atmosfeer. Maar het kan ook voorkomen, dat de gedachten van de mensen daarheen worden getrokken en dat door een samenwerking tussen de mens en deze bezielende kracht een aantal replica's ontstaan, ja duplicaten, niet bezielde luchtgeesten. Die hebben geen ziel, dat zijn alleen lichamelijke vormen, zo iets als schillen, gedachtevormen en die gedachtevormen zijn dan gebonden aan de hoofdeigenschappen van de bezielde luchtgeesten. Ze staan sterk onder de invloed van het denken van de mensen, die door hun geloof eraan deze vormen hebben kunnen tot stand brengen, of helpen brengen eigenlijk. En als U dat nu begrijpt, dan is het niet zo vreemd meer, dat de een of andere fakir of yogi op een rots klimt, dat die de wind zegt, om stil te zijn en dat die wind dan stil is. Hij is nooit absoluut meester over het element, want het kan zijn, dat hij met de bezielde kracht te maken heeft en die stoort zich niet aan hem. Maar als hij als mens de concentratie kan uitstralen, waardoor eens deze wezens tot stand zijn gebracht, dan reageert natuurlijk deze

beziëld is, is een voortdurende speelbal van alle krachten, die vanbuitenaf optreden. Wanneer daarop leven ontstaat, zal het zeer bizarre vormen hebben en het zal nooit een hoger niveau bereiken. Wat zich daar het gemakkelijkste zou kunnen ontwikkelen, is een soort moaachtige of algenachtige plantenvorm, die op zo'n planeet ook meestal de hoogste blijft. Ontwikkelt zich een hogere vorm, dan ontaardt die zeer snel en kan nooit komen tot wat wij noemen een verstandelijk peil, waardoor een hogere intelligentie daarin kan leven. Een beziëelde planeet heeft haar eigen reacties, d.w.z. bepaalde reacties, die worden uitgedrukt in "spin", in werveling, werveling in eigen veld, het magnetisch veld, waardoor b.v. Uw magneetnaald naar het noorden wijst. Zij doet daarnaast verschillende stralingsafweergordels ontstaan, d.w.z., dat naar mate de persoonlijkheid van een planeet sterker is, een deel van de van buiten komende invloeden en stralingen worden afgeweerd. De gordels worden meestal geprojecteerd op tenminste een aarddiameter afstand van de planeet. Daar begint dus de eerste gordel en daarna komen de tweede en de derde. Die werken allemaal, maar de eerste is er op gericht om de grootste verstoringen af te weren, de tweede filtert ze en de derde bepaalt een plaatselijk toelaten van bepaalde stralingen. U zoudt kunnen zeggen: voor een planeet komt dit overeen met een soort horen en zien, geconcentreerd op een bepaalde plaats van haar oppervlakte. Dan is de planeet dus een soort onafhankelijke wereld geworden. Maar zij is niet, zoals de mens, iets vast, iets onveranderlijks. De astrale massa in een planeet is amorf, d.w.z. ze kan elke vorm aannemen. Ze zou zich b.v. als mens kunnen manifesteren, althans een poded of pseudo-pode uitstulpen, die een menselijke vorm heeft. Maar ze kan natuurlijk ook een deel daarvan toekennen aan andere krachten, aan andere entiteiten, die dan, wat belichaming betreft eigenlijk een soort inwonenden zijn geworden in de lichaamsvorm van zo'n wereld. Een soort groepsbewustzijn zou daaruit kunnen voortkomen. Maar laat ik het eenvoudig stellen: ik heb een vlak water en daarin is één centrale werveling. Normaler wijze wervelt dit water zo. Nu komt er een tweede kracht, die ook wervelen wil. Ze kan dat met een kleine werveling hier terzijde in het zelfde watervlak doen en wordt daardoor kenbaar, want zonder het water, kan ze ook elk balkje, wat in het water drijft, naar beneden zuigen. Zo ontstaan er dan banden tussen de eigenlijke planeetgeest en bepaalde scheppende of vormende geesten. Deze concentreren zich o.m. op het vormen van de oppervlakte. Ze werken daarbij met die aarde of met die wereld sterk samen. Zo zullen vulcanische verschijnselen in het begin met een zeker systeem plaats vinden, want er staat zelfs in de Bijbel: het is noodzakelijk, dat water en land gescheiden worden en daarvoor is het ook nodig, dat bepaalde delen van de atmosfeer neerslaan. Andere daarentegen houden zich weer bezig met het vinden van een juiste oplossing. Ze gaan dus de delen van de langzaam gestolde aardkorst weer oplossen. Op aarde gebeurt dat in water. Er gens anders kan dat ook gebeuren, b.v. in methaan of ammoniak. Er zijn zelfs bepaalde planeten, waar het in zuren kan gebeuren, die U vertrend zuur zoudt noemen, zelfs in een soort salmiakzuur. De oplossing nu geeft de aanleiding tot de eerste geboorte en dat is een half leven, dat door sterke straling wordt veroorzaakt. Nu kan zo'n scheppende geest, die werkt binnen een aardlichaam, zo'n geestelijk aardlichaam niet zelf bepalen, wanneer die straling optreedt. Dat kan alleen de aarde zelf doen. Zij kan tijdelijk een van haar barrières of meerdere plaatselijk te niet doen. Wanneer dan

niet-bezielde vorm daarop in het karakter, ontleend aan die grote luchtgeest en zo kan dan de wind gaan liggen of opgeroepen worden. Een bijzonder sterke en hoge geest, die toch in de stof geïncarneerd is, zou ongetwijfeld ook de bezielde luchtgeest kunnen bevelen of tot samenwerking bewegen.

Wat ik U nu over de lucht vertel, is even waar voor het water. Wanneer ik aan een bron bezieling toeken, dan zijn er ook wezens, die daarin leven, astrale wezens met een eigen ziel. Ook dan ontstaat een niet bezield evenbeeld. Dit evenbeeld kan zich volkomen gedragen als een echte watergeest met dit verschil, dat hij niet op de directe uiting van de mens, maar wel op diens gedachtenconcentratie en wil zal reageren en daaraan binnen de beperking van eigen karakter onderdanig moet blijven. Zo kan dus de menselijke gedachte invloed uitoefenen op, naar wij verteld hebben, water en lucht, maar ook het vuur is een deel van de aarde. En het vuur, dat moet U niet alleen maar zien als een paar vlammetjes. Dat is die zeer hoge temperatuur, waarbij voortdurend zeer sterke infra-rood straling optreedt of optreden kan. Er hoeft geen vlam bij te zijn, zelfs geen gloed. Het is alleen een quaestie van overgrote beweeglijkheid van kleinste delen, waardoor een sterke uitstraling op betrekkelijk lage frequentie plaatsvindt. Wanneer daar een wezen in leeft, dan kan dat wezen binnen die hoge temperatuur b.v. meespelen in alle chemische processen. Ik weet niet, of U zich wel eens gerealiseerd hebt, in hoe grote mate ook de vulcanische processen aansprakelijk zijn voor het ontstaan van bepaalde edelstenen, bepaalde metaalmengingen, elementaire bindingen, die tot een bepaald soort gesteente worden, b.v. wanneer ergens basalt is. Dan kan dat basalt er alleen zijn krachtens een vulcanische werking. En wel een met een zeer hoge temperatuur, waarschijnlijk in de beginperiode van de aarde, dus voordat er mensen en dieren waren. Ook daarin kan dus iets leven, in dat vuur. Dit houdt in, dat delen van dat vuur een eigen bezieling kennen en dat in andere delen door het geloof van de mens, o.a. door zijn vuuraanbidding, een evenbeeld of schil schuil kan gaan, die door de menselijke wil beheerst kan worden. Echter moet er bij worden gezegd, dat nooit een bezielde natuurgeest of kracht door de menselijke wil alleen kan geregeerd worden, wel soms d.m.v. vreesaanjaging, suggestie, implicatie, suplicatie. Dus door bidden of ruilhandel kun je dat gedaan krijgen, maar nooit door de wil zonder meer. Wat hier ruilhandel is? Nu, b.v. een vuurgeest heeft behoefte aan meer astrale materie. Die astrale materie bevindt zich in een levend wezen. Ik offer het levende wezen aan het vuur, de astrale materie wordt eraan onttrokken en de vuurgeest voedt er zich mee. Het is erg demonisch, maar het is voorgekomen. Dat is al een soort ruilhandel en het kan ook zijn, dat je je verbindt, op een bepaalde plaats bij een water de omgeving hiervan niet te bezoedelen door te jagen of te vissen, dat je dat heilig laat.

En zo zijn er ook aardgeesten. Een aardgeest zelf komt maar zelden voor. Want met de aarde zelf verbonden zijn, is een zeldzaamheid. Een enkele keer kan er ook is een grote aardmassa zijn, b.v. een berg, maar die kleine, lieve aardmannetjes, waarvan men droomt, zijn geen werkelijke aardgeesten. Zij zijn eerder, als we het zo eens mogen uitdrukken, gasgeesten, d.w.z., dat zij bestaan uit bepaalde gassen, die in het binnenste van de aarde leven en ook deze kunnen een enkele maal bezield zijn, maar de meeste daarvan zijn inderdaad gedachtevormen. Zij hebben dus geen zelfstandig leven.

Zij, die dit wel hebben of als schil zover ontwikkeld zijn, dat ze een zekere vrijheid van handelen en denken hebben, kunnen zich dan associëren met een levend wezen, b.v. een boom. Dan krijgen we dus triaden. Wat krijgen we nog meer? Je krijgt soms dieren, die bezield zijn. In deze bezielingsvorm is het soms mogelijk, dat een bewustzijn ontstaat, dat een ziel trekt. De bezieling kan ~~dit~~ plaats vinden na het ontstaan van het bewustzijn van een dergelijke natuurgeest. Ik hoop, dat U dat niet te fantastisch klinkt. Het is toch heus zo. We hebben dus op het ogenblik, als ik het zo zeggen mag, een heel aardige bezieling, want overal kan leven in zitten. Dat is geen pantheïsme in dien zin, dat in alle dingen Goden zouden kunnen schuilen, maar we geven graag toe, dat er in alle natuurkrachten persoonlijkheden, al of niet bezield, kunnen leven. Zeker in de elementen, maar daarnaast ook elders. Stel U voor, dat er een wezen is, dat zeer sterk gevoelig is voor electriciteit, dat zich dus hoofdzakelijke met ladingen, statische ladingen zal voeden. Zo'n wezen brengt misschien, als het bezield is, ronde vormen voort. Gaat nu de mens electriciteit gebruiken, dan is het niet meer dan logisch, dat ook hierin, vooral, waar de oorspronkelijke velden zijn, waaruit de stroom wordt opgewekt, entiteiten voorkomen, die dus eigenlijk electriciteitsgeesten zouden moeten heten, als het niet vreemd in mensenoren klonk. Op dezelfde manier kan een kunstmatige waterloop en ook een gebouw op een gegeven ogenblik een bewoner krijgen. Die bewoner is meestal een schil, ik zeg het nogmaals en als zodanig sterk afhankelijk van de menselijke gedachten en reacties. Maar zij is er.

Dan ligt achter alles, wat U natuur noemt, een onnoemelijke hoeveelheid van denkend en zoekend leven. Tenminste 90% hiervan staat onder de invloed van Uw denken en wil. Als U alleen bent, zoudt U dus in vele gevallen een natuurverschijnsel kunnen beheersen door voldoende concentratie. U bent alleen, het lukt U, U bent met z'n tweeën. Dan hebt U een grote kans, dat het U niet lukt, omdat U het er niet precies over eens bent, hoe het moet gaan. Verder wanneer er een massa is, ontstaat een heen en weergaan, waarbij uiteindelijk wel een invloed het enigszins wint en dan gebeurt er dat, wat geen van allen wenst. Dat is eigenlijk geheel logisch. Het is niet als in een democratie, niet waar? Iedereen in een democratie heeft stemrecht, iedereen wil graag, dat het goed gaat. Ieder wil het op zijn eigen manier. Ze gaan stemmen en dan gebeurt er iets, waar ze het geen van allen mee eens zijn. Ik hoop, dat dit voorbeeld de zaak duidelijk maakt. De mens zal in doorsnee de natuurkrachten niet of niet voldoende beheersen. Maar zijn denken zelf wordt vaak in een bepaalde richting geleid. Want mensen hebben nu eenmaal een gemeenschappelijk bewustzijn of bovenbewustzijn, waardoor ze onderling elkaar voortdurend beïnvloeden. En daarbij ontstaan tendenzen, die soms hele werelddelen omvatten of hele landen. Dan zal deze kracht worden overgedragen op natuurgeesten of wat U zoudt kunnen noemen, natuurkrachten, waarin een wezen bestaat. En dan is het heel logisch, dat, waar die natuurkrachten op dat ogenblik aanwezig zijn of in de sterkste mate aanwezig zijn, de sterkste manifestatie van het totaal menselijk denken plaats vindt. U kunt zeggen, dat dat deva's zijn, ofschoon dat niet helemaal juist is, want een deva wordt voorgesteld als bezield zijnde en hier hebben we te maken met zeer vele krachten, die in feite niet bezield zijn. Wanneer U nu verder gaat denken, dan komt U tot de conclusie, dat alles, wat de mens doet, op de natuur invloed heeft en dat op de achtergrond van vele werkingen der natuur de

mens zelf schuilt. Alleen één ding heb ik nog niet genoemd, dat is de quaestie van het evenwicht. Ik kan het misschien het beste zo voorstellen: Jan zit bij een kachel, die met een knop op temperatuur te regelen is. Piet zit bij het raam, krijgt het te warm en doet het raam open. Maar Jan vindt, dat het maar net warm genoeg is. Hij draait de kachel verder open. Omgekeerd: Piet vindt, dat het te koud is, doet het raam dicht, Jan zit bij de kachel, die heeft het warm genoeg. Hij draait de thermostaat naar beneden, de temperatuur daalt. Er is een bepaald evenwicht en bij de natuurkrachten is het nu zo, dat het evenwicht in hoofdzaak bepaald wordt door bezielde entiteiten, die daarbinnen leven. Hun werk wordt uitgeoefend via het astrale vlak. Het zijn dus spanningen, die de mens ook als geestelijk zou kunnen ondervinden. Naar mate de mens meer evenwichten verstoort, zullen in de natuur, vooral door denkende en bezielde natuurkrachten meer maatregelen worden genomen om de oude toestand, die voor hen aanvaardbaar was, te herstellen, zonder dat zij verder nadenken over het al of niet prettige voor de mens. Zo is dus elke verstoring van een natuurlijk evenwicht voor de mens in zekere zin risquant, want hij weet nooit precies, welke tegenmaatregelen de krachten der natuur zullen nemen. Hier hebt U een aardige schets van dat, wat in het leven op de achtergrond ligt. We zijn echter nog niet klaar met het bespreken van deze krachten in de elementen.

Er zijn n.l. ook groepsgeesten. Stel dat ik een groep kleine wezens heb en dat die gezamenlijk een bewustzijnsinhoud, een daadinhoud hebben, die voor een wezen met zeker bewustzijn aantrekkelijk is. Dan kan een astraal lichaam worden gevormd, dat a.h.w. uit fijne draden bestaat en met alle individuen apart verbonden is. Dan wordt het mierenvolk in zekere zin niets anders als een reeks afzonderlijke en beweeglijke cellen van het stoffelijk of materieel lichaam van de entiteit, die zich daaraan gehecht heeft. Dat kan gebeuren voor een mieren- of termietenvolk. Het kan ook gebeuren met een enkele bloem of een reeks bloemen. Alles, wat in de natuur is, kan op enigerlei wijze met bewustzijn in contact staan. De vraag is alleen: wanneer is zo'n astraal wezen plus bewustzijn gebonden aan wat je in de natuur ziet. Dan moet men aan het volgende denken: voor een bewustzijn, een geest, een entiteit zal alleen het bezielen belangrijk zijn van een plant, een dier, een bijenvolk, wespen, mieren, enz. wanneer de omgeving plus de wisselwerking met die omgeving voldoende bewustzijnswaarden, stimulansen opwekt. Deze stimulansen kunnen in twee vormen optreden: er kan een zekere levenskracht worden afgegeven, b.v. de aanbidding van een heilige boom en er kan zijn het consumeren van leven en het zo verwerven van levenskracht, b.v. de soldado's van Zuid Amerika. Het consumeren van levenskracht of het verwerven van die kracht is echter altijd het doel, want alleen zo kan een wisselwerking ook belangrijk zijn voor een entiteit, die, krachtens zijn wezen, hoofdzakelijk astraal bestaat. Vandaar dat de levenskrachten van een plant b.v. kunnen toenemen, naar mate die plant meer bewonderd, aanbeden of zelfs alleen maar gezien en erkend wordt, terwijl anonimiteit het tegengestelde gevolg heeft. Dat gaat dan ondanks het feit, dat aan alle materiele voorwaarden voor het gedeien van de plant is voldaan. Men kan zeggen, dat er zich om enigerlei reden een astraal wezen, een zeker bewustzijn aan gehecht heeft. Wanneer U door een bos loopt, zijn er misschien op 10.000 bomen 2 of 3 bezielde. Wanneer U daarmee in contact komt en dit contact is gunstig, dan zult U dat als aangenaam erva-

ren. Want U hebt zelf ook een zeker astraal-zijn en een der-
gelijke boom kan U als het ware beschermen. Het is alsof hij
extra ozoön en extra zuurstof afgeeft, alleen om U prettiger
en veerkrachtiger te maken. Past U niet bij die boom, dan
kan hij moorddadig zijn. Dan gaat U er vandaan en bent U
slap en weet niet waarom. Hetzelfde kan gezegd worden van
alle planten en van zeer vele dieren. Huisdieren nemen heel
vaak de plaats in van de vroegere kleine astrale wezens,
die men als "little folk", de dwergen, de gnomen, de kobolten,
enz. heeft gekend. De kleine krachten, die vroeger in meer
astrale vorm leefden, gaan zich langzaam maar zeker identi-
ficeren met dieren van lager bewustzijn vooral, d.w.z. U
zult er gemakkelijker een in een kat vinden dan in een paard.
Verskil van bewustzijnsniveau. Zij kunnen op deze wijze
langzaam, maar zeker als astraal wezen een contact met de
mensheid leggen op de voor hen meest aangename manier. Waar
een dergelijk wezen echter astraal bestaat en volledig as-
trale vrijheid behoudt, zullen de reacties van de mens t.o.
van b.v. het dier of een boom, in sommige gevallen ook wel
een berg, tot gevolg hebben, dat astrale invloeden worden
geschapen in overeenstemming of strijdig met hetgeen de mens
verlangt. Tot op zekere hoogte kunnen al deze dingen dus mee-
werken om U te doen slagen of te remmen. Geeft U daar niet
te veel aandacht aan, maar constateer het even voor Uzelf.

Ik hoop, U nu duidelijk te hebben gemaakt, dat al dit
leven rondom U invloed heeft op U en U op al dit leven.
Maar gezamenlijk behoort U met een deel van Uw bevoertui-
ging tot de aarde. Ze is uit de materie van de aarde plus
astrale materie opgebouwd. En deze aarde staat weer in wis-
selwerking met de andere planeten van dit zonnestelsel, maar
ook met de grootmachten, die in het Al leven. Wanneer U te
maken krijgt b.v. met de zgn. demonische ster, denk eens aan
Alro, die heeft wel een heel slechte naam, dan kan het zijn,
dat die ster in haar werking strijdig is met het wezen der
aarde zelf. Wanneer zij op U inwerkt en op Uw omgeving, zul-
len bepaalde levensverschijnselen trager worden met alle ge-
volgen van dien. Wanneer de aarde in haar geheel een gesprek
houdt met, nu ja, laten we de aarde ook wat prettigs gunnen,
b.v. met Venus, dan zult U mede tot hen behoren, die invloed
ondergaan. Ofschoon het punt, waarop U leeft op aarde, voor
Uzelf wel belangrijk is en het ogenblik van Uw geboorte as-
tologisch belangrijk, zult U toch in principe alle invloe-
den ondergaan. En deze invloeden niet alleen op het punt,
waarop U zelf staat, maar praktisch in de gehele aarde. De
gehele aarde vangt die impulsen op. Daardoor kunnen zwakke,
niet meetbare impulsen van heel verre sterren voor U toch
nog een grote betekenis hebben. Die betekenis hebben ze ech-
ter niet alleen voor U, maar ook in ieder geval voor alle
bezielde krachten in de natuur, daarnaast mogelijkerwijze,
vooral, wanneer veel menselijke gedachten eraan gespanneerd
worden, op de schillen, die ook uit die astrale massa gevormd
zijn. Zo zullen het denken van de mens aan de ene kant en de
invloeden van buitenaf, zeg vanuit de Kosmos aan de andere
kant de natuurverschijnselen op aarde beïnvloeden en in vele
gevallen dingen bepalen, die U toeval noemt, zoals b.v. het
feit, dat de wervelstorm juist hier optreedt en niet ergens
anders, dat deze dijk het houdt, maar gene bezwijkt, enz.
Zo wordt veel meer bepaald dan U denkt. De mens kan door po-
sitief te denken en te allen tijde gedachten als haat, mis-
moedigheid en pessimisme zoveel mogelijk van zich af te zet-
ten, zonder daarbij te fantaseren en de realiteit uit het
oog te verliezen, zeer veel doen om de natuurkrachten in

ren in zijn omgeving, zeker de niet-bezielde, te reguleren en zo daarvan een maximum aan medewerking, een maximum aan, ik zou haast zeggen, kracht en hulp te ontleen. Er is over dit onderwerp natuurlijk veel meer te zeggen. Wat ik geef, is alleen een zeer korte samenvatting. Alleen over de bezieling van een berg zou ik wel 2 à 3 uur kunnen praten. Ik hoop, dat U begrijpt, dat dat overbodig is, omdat we dan door de details het grote beeld uit het oog zouden verliezen. Ik wil U zo dadelijk gaarne antwoord geven op al hetgeen U hierover in zo korte en zo duidelijk mogelijk omschreven vorm wilt vragen. Van U echter verlang ik, dat U, wanneer U na overdenking meent, dat mijn stellingen niet onaanvaardbaar zijn, trachten zult om door steeds positiever te denken en te handelen, de krachten rondom U zo harmonisch mogelijk met de mensheid zult doen zijn. Dit kan van meer belang zijn dan U zich realiseert en kan U ongenoegen besparen, vanaf dat buittje, dat juist valt, waar U loopt tot misschien een ramp, die niet plaatsvindt toe. Ik zou U nu willen voorstellen, te gaan pauzeren.

Pauze.

Naar ik hier en daar bemerkte, is er wel wat nagedacht over dit onderwerp en ik zou dan nu gaarne overgaan tot het beantwoorden der vragen.

x Kunt U enige bijzonderheden geven omtrent het door U genoemde salmiakguur, b.v. de plaats, waar het is en eventueel de formule?

- Dat zou ik U niet zonder meer kunnen geven, want U begrijpt wel, ik weet nu toevallig, dat dat zo is, maar ik houd mij met die vreemde levensvormen niet direct bezig en daarom durf ik U hierover geen gegevens te verstrekken en zeker geen chemische formules. Het enige, wat ik weet, is, dat daar de basis C van het geval is, dus eigenlijk een soort zuur en ik weet, dat de planeet betrekkelijk licht is. Ze wentelt in de buurt van Alpha Sinjie, dus dan weet U in ieder geval ongeveer waar. Ik hoop, dat U daarmee genoegen neemt.

x Dan wil ik U ook vragen, Hoe ontstaat de differentiatie van de astrale lichamen, want er wordt begonnen met een als het ware verastraald lichaam, een ster, als ik het goed begrepen heb.

- Ja, er ontstaat dus allereerst een hoeveelheid materie, die in verschillende gradaties kan worden ingedeeld en deze gradaties zijn oorspronkelijk afhankelijk van de grootte van de delen plus de wijze, waarop zij wervelen en een deel daarvan is dan, wat U noemt, het astrale lichaam. Alleen is dat nog niet bezield. Het is echter een kracht, die een bezielingsmogelijkheid biedt, omdat de geest, die zelve weer, laat ons zeggen, voor veel hogere trillingsfrequenties (het is eigenlijk niet juist, beter zou men kunnen zeggen, voor bepaalde zwaartekracht-magnetische verhoudingen) gevoelig is, daardoor kan manipuleren, d.w.z. de geest kan invloed uitoefenen op dit astrale. En dit astrale op zichzelf, materieel zijnde, kan onder bepaalde omstandigheden verdicht worden en heeft dan weer een bepaalde invloed op de vaste materie. En tussen de astrale en de vaste of grove materie kan een wisselwerking bestaan. Zo begint de zaak dus. Nu is de bezieling een quaestie, die ik U moeilijk kan uitleggen. Er is een bewustzijn. Dat bewustzijn is, vanuit materieel standpunt gezien, eigenlijk niets. Maar het is een niets, dat kan denken. Dit denkende niets associeert zich met een deel van de astrale materie. Maar die astrale materie is niet overal even dicht en het is, theoretisch althans, een zeer ijle nevel, van as-

trale materie, die het Al omgeeft. De verdichtingen, die bruikbaar zijn, komen practisch alleen maar voor in de buurt van planeten en sterren, eventueel in sommige betrekkelijk dichte stofniveaus tussen de sterren. Nu zal dus die geest daarvan gebruik maken. Maar wanneer er een geest is, dan heeft die een lichaam, dat, zoals gezegd, amorf is en dat meer capaciteiten bezit dan voor hetzelfde noodzakelijk is. Indien het in staat is, in grove materie een bepaalde reactie, (dat is een vorm van, ja, U zoudt zeggen, radioactiviteit misschien, maar dan onschadelijk, omdat het geen sterk stralend gevolg heeft, wel krachtontbinding) te weeg te brengen, dan kan deze astrale massa a.h.w. worden opgevoerd. Zo kan b.v. de aarde haar eigen astrale massa aanmerkelijk vergroten, wanneer dit noodzakelijk is. Zij verlangt echter niet meer daarvan dan noodzakelijk is, om haar lichaam, de planeet, te kunnen begrijpen en daarmee bepaalde handelingen te verrichten. Ze leeft in een andere tijdslimiet dan U, in een andere tijdsverhouding, lopend vaak over duizende jaren. Sneller levenden kunnen daarom gebruik maken van delen van deze materie. En nu kunt U het misschien het eenvoudigst²⁰ zeggen: Wanneer ik van een totale wolk van fijn stof met een langzame werveling een klein deel in snelle werveling breng, dan zal dat door die snelle werveling zich als een onafhankelijk wezen gaan gedragen. Het resultaat is, dat, ofschoon het uit de zelfde stof bestaat en bij het ophouden van de werveling dus weer in de totale nevel opgaat, het tijdelijk een eigen persoonlijkheid bezit. Op deze wijze ontstaat een bezielde vorm. Gedachten kunnen echter ook worden omschreven als een straling. Zij zijn een emanatie, ja, hoe moet je dat zeggen, het is eigenlijk niet zuiver electrisch en niet zuiver magnetisch, maar in ieder geval een soort uitstraling, zoals een zender die ook heeft. Ze kunnen zelfs bij gedachten ook in de uitzendingen van bepaalde verdringingsverschijnselen voorkomen. Die gedachten kunnen dus ook een werveling veroorzaken. Maar die werveling blijft alleen duren, zo lang er steeds een nieuwe impuls aan wordt toegevoegd en gaat te loor, zodra het oorspronkelijke momentum is opgebruikt. Dus wanneer het opgebruikt is, dan valt die vorm weer terug, gaat weer in nevel op en dat noemt men dan een schil.

Ik heb dus geprobeerd, U duidelijk te maken, dat het een tijdelijk verschijnsel is, die schil, waarbij de werveling in stand wordt gehouden door de gedachten. Zolang er een nieuwe impuls is, blijft die werveling in stand.

x Wat gebeurt er, als een ruimtevaarder van de aarde buiten de afweerschillen komt, die de aarde om zich heen heeft, om ongewenste stralingen tegen te gaan?

- Dat is voor een groot gedeelte natuurlijk afhankelijk van het ruimtevaartuig, waarin hij zich bevindt. Dat heeft een eigen massa, vermoedelijk ook een eigen wenteling en bevat verder materie, die tot op zekere hoogte ook een afweer kan betekenen, maar, aannemende, dat er sterke stralingen optreden en vibraties, dan kunnen o.m. de volgende verschijnselen optreden. En nu is dit, wat de mens betreft, zeer speculatief gedacht. Dat moet U mij toegeven, want de mens komt nog niet zo ver. In de eerste plaats stel ik mij voor, dat er bij hem bepaalde psychische afwijkingen ontstaan, waarbij zijn tijdszin, zijn realiteitszin plus zijn herinneringsvermogen a.h.w. door elkaar gaan lopen. Er is voor hem geen zuivere chronologische volgorde meer, oriëntatie wordt zeer moeilijk. Een tweede verschijnsel, wat kan optreden, is een aantasting van bepaalde kerndelen van het lichaam en dan denk ik hier niet alleen aan het in het li-

chaam aanwezige plasma, dat ten dele dus ook astraal is, al komt er in het protoplasma een bepaalde, meest stoffelijke vorm voor, beter gezegd bindingsvorm. Deze zal langzamerhand gaan vervallen. Het zou dus voor kunnen komen, dat bij een lange ruimtereis, waar men niet in staat is, om tegenmaatregelen te nemen, dat het lichaam ontziend wordt, eenvoudig door gebrek aan binding tussen geest en stof. Het is dan een soort idioot, die overblijft, die niet meer redelijk kan handelen en die alleen maar dierlijke impulsen heeft. De voortplanting zou daarbij eveneens in gevaar kunnen komen en bij kortere ogenblikken vertoeven in de ruimte, bestaat, althans theoretisch, de mogelijkheid, dat de kinderen, die worden voortgebracht, niet volledig normaal zijn, bepaalde organische karakterafwijkingen zullen vertonen. Er zijn natuurlijk nog veel meer van die punten, waarvan ik aanneem, dat ze in de eerste dagen van de ruimtevaart zeer zeker van belang zullen zijn.

x Van welke factoren hangt het af, of een planeet al of niet beziend wordt? Zij kan het astrale, die fijne stof, meekrijgen of niet. Waar hangt dat nu van af?

- Het is zo, wanneer een sterk stralende massa wordt gevormd (een planeet is dit in principe ook wel, maar vooral een ster), dat er dan een ogenblik kan zijn, dat er een zeer snelle reactie plaatsvindt, waarbij niet alleen een zeer hoge en harde straling ontstaat (denkt U eens aan een nova van een ster), maar waarbij bovendien een groot gedeelte ook van die fijnere materie wordt weggeslingerd. Wanneer een restant van een dergelijke ster wordt ingevangen door een andere ster, dan kan het als planeet gaan fungeren, maar dan is het niet beziend, het heeft n.l. niet voldoende van deze astrale materie met zich. Wanneer we gaan kijken bij de vorming van planeten, dan kunnen we stellen, dat ze praktisch alle een bezielingsmogelijkheid hebben, maar dat in de meeste gevallen de middelste planeten de sterkste bezielingsmogelijkheid hebben in het begin. Zij zullen ook over het algemeen de sterkste persoonlijkheid kunnen ontwikkelen. De planeten, die dicht bij een bepaalde ster blijven, zullen zich kunnen voeden met de invloed van die ster, maar blijven daaraan sterker gebonden en de daar optredende persoonlijkheid is dan over het algemeen ook wat minder sterk.

Ik mag er ook bijvoegen, dat leven kan geboren worden, ja, niet leven, zoals U dat allemaal kent, maar leven als zijnde een bewustzijn ergens in een willekeurige belichamingvorm of dat nu een kristal is of een plant of wat anders, kan overal voorkomen, maar is altijd aangepast aan omstandigheden en is op de wisselings- en bezielingsprocessen, die op die planeet regeren, vooral in een atmosfeer, volledig ingesteld. We zijn bijna in de ruimtevaart terechtgekomen, maar ja, dat hoort toch ook onder de natuurverschijnselen. Ik zou zo kunnen zeggen, dat, wanneer er een ruimtevaarder van een andere planeet in de buurt was, toen Titof daar om de aarde heen zweefde, die eens achter zijn oor heeft gekrabbeld, als hij het had en gezegd heeft: Jongen, jongen, kijk daar een eigenaardig natuurverschijnsel aankomen!

x Kunt U voorbeelden noemen van bezielde en onbezielde planeten?

Erg moeilijk, omdat U alleen Uw eigen planetenstelsel kent, en alle planeten, die hier zijn, typisch genoeg, in zekere mate zelfs de maan (ofschoon het hoofdzakelijk de zon is, die hier bezielend optreedt) beziend zijn. Maar er zijn inderdaad toch wel planeten, die U kent, n.l. een aantal zgn.

vallende sterren, asteroiden heten ze, geloof ik. Dat zijn brokstukken van een planeet, die eens bezield was. Op zichzelf zijn ze bezield, omdat ze nu eenmaal ook een omloop rond de zon hebben. Ze zijn bezield geweest, zijn planeet geweest, maar die bezielende kracht is weg. Wat overbleef, is dode materie. Misschien is dat het beste voorbeeld, wat ik U kan geven.

x Gaat zo'n planeetgeest weg, omdat de evolutie op zijn planeet afgelopen is, klaar is?

- De mogelijkheid bestaat, maar dat zou inhouden, dat de planeet zelf alle leven verloren zou hebben. Zo lang er nog een levensmogelijkheid bestaat op een planeet, kunt U zeker zijn, dat ze ook bezield is, om de doodeenvoudige reden, dat voor alle leven deze bepaalde astrale kracht als binding noodzakelijk is. En op een planeet, die deze niet bezit en niet zeer dicht in de buurt van een zon zwerft, een vorm hoger dan een zeer lage (ik heb hiervoor genomen algen of rendiermos) niet mogelijk is. Zodra er een hogere vorm van leven is, kunt U zeker zijn, dat de planeet inderdaad bezield is, vooral, wanneer zij zich op groter afstand van haar eigen zon bevindt. Om U een voorbeeld te geven: als hier geen bezieling van planeten had plaats gehad, dan zouden Mercurius en misschien nog Venus nog enigszins beïnvloed kunnen worden door de zon en zouden daardoor lagere levensvormen daar uiteindelijk kunnen bestaan, maar ze zouden op de aarde waarschijnlijk niet en verder naar buiten toe zeker niet voorkomen.

x U hebt het ook gehad over het verschijnsel van het vuur. De daar wonende moleculen gaan sneller bewegen, maar kunt U dan ook zeggen, of het absolute nulpunt, op aarde bereikt kan worden., zo ja, waarom, zo niet, waarom niet?

- Een absoluut nulpunt, zoals men dat op aarde aanneemt, bestaat niet en wel om de doodeenvoudige reden, dat men op aarde aanneemt, dat in de ruimte een permanent lage atmosfeer is, die, als ik mij niet vergis, is gefixeerd op 273° onder nul. In die ledige ruimte treden echter stralingen op, d.w.z. zodra zich iets erin bevindt, zijn er temperatuurverschillen en temperatuurwisselingen en dat brengt met zich mee, dat een absoluut nulpunt in feite niet bestaat, dat er alleen een punt bestaat van niet-aanwezig zijn van moleculen of straling. Dat is rust, maar dat is niet meer meetbaar. Op aarde lijkt mij het absolute nulpunt uiteindelijk misschien wel realiseerbaar, mits men zou kunnen werken onder sterke afkoeling bij hoge druk plus onttrekking van zwaartekracht, dus vermindering van zwaartekrachtsverhouding. Het moet dan wel mogelijk zijn, om dit door de mens gefixeerde nulpunt inderdaad te realiseren. Zolang men niet in staat is, om de zwaartekracht daarbij voldoende te verminderen tot minstens een half, neem ik echter aan, dat men altijd enkele tienden van graden zal te kort schieten.

x Zou het ook niet bereikt kunnen worden door sterke magneten, die het aardmagnetisme opzuigen?

- Dat is inderdaad mogelijk, wanneer op de juiste wijze, dus onder en rond de plaats van koeling, deze magneten zijn aangebracht en geen sterke magnetische effecten daarvan toch weer een verbinding naar buiten toe kunnen vormen. Het zou misschien bereikbaar zijn met electromagneten van grote kracht. Dan lijkt het mij mogelijk, ook op deze wijze tot dat resultaat te komen. Maar dan is er door dit magnetisme toch in feite een opheffing of een vermindering van de aardzwaartekrachtwerking opgetreden en meen ik dus wel, dat dit inbegrepen was in mijn antwoord.

x Kunt U mij ook zeggen, of de door U genoemde bezielingsstrillingen b.v. het zelfde karakter hebben en eventueel, als ze het zelfde karakter hebben, dicht bij de gammastraling liggen, wat het hoogste trillingsgetal is, dat op aarde meetbaar is en kunnen deze trillingen dan, als ze dicht bij de gammastraling liggen, geen desastreus effect hebben b.v. op de plantengroei, waar de gammastraling die ook heeft?

- Ja, dd levenstrilling zelf is geen directe straling. Zij kan het best worden vergeleken met een zeer snel, met hoge frequentie fluctuerend veld. Maar wanneer we ze moeten omrekenen, wat misschien mogelijk is in stralingsharheid van een deel, dat door deze trilling versneld zou worden, dan kom ik inderdaad iets boven de gammastraling uit. Vandaar ook dat de gammastraling en de iets daarboven liggende stralingen binnen kort wel, naar ik aanneem, op aarde zullen kunnen gemeten worden. Men heeft er althans de middelen voor en dat men daarmee dan leven kan wekken van lagere orde op bepaalde oplossingen. Het is dus mogelijk half-eiwitten en eiwitten zo kunstmatig te vervaardigen. Ik neem aan, men heeft toch wetratoms en cyclotrons en weet ik wat nog meer, dat men op den duur een dergelijke straling zou kunnen produceren en dus een primitief leven tot stand brengen. Of men echter in staat zou zijn om meer gecompliceerde organismen te doen leven en groeien, b.v. door celdeling te voorkomen, dat lijkt mij een vraag.

x Dit heeft dus beslist geen vernietigende uitwerking op de eicellen en dergelijke?

- Wanneer U onderworpen wordt aan gammastralen heeft dat niet alleen op de eicellen uitwerking, maar ook op het geheel. Dat houdt U niet lang vol. U krijgt in feite een verwildering van een groot aantal cellen, een soort kanker, maar U krijgt op den duur ook een bloedontbinding en tegelijkertijd gaat het beendermerg vervallen en produceert ook niet meer. Dus dan bent U er geweest, zoals dat heet bij U, bij ons zeggen we, U bent gekomen. In dit opzicht is die gammastraling en ook elke straling, die daar boven ligt, vernietigend. Maar het veld op zichzelf daarentegen is voor de mens noodzakelijk. Dat is weer het eigenaardige en wel, omdat juist die kleine stroom, b.v. de impulswisseling tussen neuronen alleen binnen dit veld mogelijk is. Om nu een heel eenvoudig iets te noemen, is een celvernieuwing en celopbouw alleen binnen dit veld practisch mogelijk; terwijl verder ook vooral het denken binnen dit veld goed mogelijk is, ook in materiele vorm en zonder dit veld alleen in een vorm, die ik U niet kan omschrijven, omdat ze onstoffelijk is. Nu merk je bij vele mensen toch weinig van dit veld, wat het denken betreft, maar daar behoeven we ons niet te bekommeren, dat is eerder een quaestie van traagheid dan van werkelijk onvermogen.

x Het is mij niet duidelijk, waarom invloeden van stralingen zich uiteten moeten in geesten, zoals bos- en watergeesten.

- Dus we kunnen eigenlijk niet begrijpen, waarom een mens graag een huis heeft, een auto en een koelkast, want zonder dat kan hij ook leven, m.a.w. de rijkheid van mogelijkheden, die in een contact met de materie en een verwerken van bepaalde levensenergieën verbonden is, is voor iemand, die zich in het astrale uit, een soort weelde. Het is aantrekkelijk. Vandaar dat, wanneer ik U even mag herinneren aan de oude magie, men bepaalde demonen had, die alleen maar reageerden op mensen- en dierenoffers, zoals b.v. sommige van de Baals en dat was alleen, omdat op deze wijze een soort geestelijke luxe ontstond in een astrale bevoertuiging

en daarvoor zelfs een tegenpraestatie werd geleverd. Vandaar ook, dat U in de demonologie heel vaak hoort over het zgn. mensenofer bij de zwarte mis. Dat berust ook weer op hetzelfde. Het slachten van dieren in magische diagrammen berust op hetzelfde en het is niet zo dwaas als menigeen denkt. Alleen is het erg gevaarlijk. Wanneer ik U een raad mag geven, eet liever Uw kippetje op, wanneer U het slachten wilt dan het te gebruiken voor een bloedoffer. U weet nooit, wat er van komt.

x Iemand had een plant, die prachtig was. Er komt bezoek van een dame, die de plant bewondert. Zijzelf had een serre vol, waar zij trots op was. Maar wat gebeurde er na 14 dagen. De plant was dood. Heeft dit nu te maken met de invloed van deze dame?

- Zo concreet gesteld beantwoord ik de vraag liever niet, want als ik nu "neen" zeg, dan denken ze, dat het toch misschien wel "ja" geweest is en als ik "Ja" zeg, komt er ruzie van. Maar laten we een theoretisch geval nemen. Dan kan zoiemand b.v. een zekere smetstof bij zich hebben, waartegen de eigen planten resistent zijn en deze plant niet. Het zou ook kunnen zijn, dat de bewondering erg onoprecht was, ook dat is mogelijk en dat daardoor een vijandige atmosfeer ontstond, die de levenskracht van de plant aantastte. Maar dat de plant daar helemaal van zou gestorven zijn en daarvan alleen, dat lijkt mij toch wat overdreven. Ik geloof dus wel, dat we hier in de eerste plaats moeten vragen, of die plant wel werkelijk gezond was, al was ze zo mooi. Neemt U mij mijn diplomatie overigens niet kwalijk.

x Ik heb wel gehoord, dat er mensen zijn, bij wie bepaalde planten bijzonder goed floreren en als men ze in de omgeving van die mensen brengt, dat ze dan buitengewoon ophalen.

- Dat kan onder omstandigheden er iets mee te maken hebben. Dat zijn mensen, waarvan ze zeggen, dat ze een groene duim hebben. Ja, ik weet ook niet, waarom groen. Waarschijnlijk omdat dat de kleur is van chlorofiel. U zoudt ook kunnen zeggen, een paarse duim. Maar dan zijn er weer mensen, die denken aan iemand, die niet kan timmeren.

x Hoe is in dit verband en dat zal dan wel het verband zijn van het onderwerp van deze avond, de werking b.v. in Lourdes, waar de één krachten trekt en de ander niet. Hoe is de merkwaardige werking van de H. Antonius van Padua?

- Ik zou Antonius niet graag in Lourdes zetten. Dat zou concurrentie worden, vrees ik. Laten we daarom Lourdes eerst nemen. In Lourdes gebeurt dit: er is een zeer grote spanning en een zeer intens geloof, een zeer intense hoop bij zeer velen. Dit vormt, alleen reeds door de menselijke gedachten, een soort wolk van energie en van kracht boven deze mensen. Wanneer die wolk sterk genoeg is, dan kunnen we haar vergelijken met een onweerswolk. Ze zoekt het negatieve punt, dat er bestaat op dat ogenblik, slaat daar in, maar geeft daardoor aan dit lichaam plotseling zoveel additionele levenskracht, dat bepaalde processen zich in een ongelooflijk snel tempo kunnen gaan voltrekken. Dan kan b.v. zelfs cellenbouw optreden in de beenderweefsels, iets wat zeer zeldzaam is. En kan dus, zij het, dat het in het begin wat zwak blijft, b.v. verlenging van enkele centimeters van een been worden vastgesteld. Er is n.l. ook een dergelijk geval inderdaad geregistreerd. Daarnaast is er een voortdurend geloof en een voortdurende eredienst, d.w.z. dat de hele atmosfeer bij voortdurend a.h.w. geladen en bezielde blijft. Hier hebt U al een reden voor de genezingen, die daar plaats vinden. Soortgelijke genezingen kunnen ook worden tot stand gebracht door zgn.

"spiritual healers", gebedsgenezers, enz., zodat het dus niet alleen een verschijnsel is in bedevaartsoorden. Het is iets, wat overal kan plaats vinden, waar deze spanningen dit geloof of deze verwachtingen in voldoende mate aanwezig zijn en een voldoende scherp brandpunt kunnen vinden.

x U zegt, zij zoeken het meest negatieve punt op. Wat bedoelt U daarmee?

- Het punt, waar de minst positieve kracht op dat ogenblik van uitgaat en dat niet afgesloten is voor de inwerking van krachten door in eigen denken ingehuld te zitten, dus wat openstaat.

x Dus dat is in de meeste gevallen tamelijk wel niet-intellectueel?

- Mag ik U hier even corrigeren. In vele gevallen is een intellectueel iemand, bij wie de rede het gevoel zover verdrongen heeft, dat hij ter nauwer nood menselijk is. m.a.w. een intellectueel maakt zoveel voorbehoud en blijkt over het algemeen zo critisch, dat hij afgesloten is voor een inwerking van dergelijke krachten, waarvoor een eenvoudiger mens openstaat. In vele gevallen zullen het inderdaad eenvoudigen van harte zijn of wel wanhopigen. hier valt het intellect weg en komt in de plaats een zekere gevoelssfeer. En wat betreft de H. Antonius. Kijk eens, dat is een zekere vorm van suggestie, waarbij je je zelf suggereert, dat een zeker weten op je afkomt, een weten, dat je echter in je onderbewustzijn reeds bezit, m.a.w. door de suggestie van het gebed wordt de mens zich bewust van iets, wat hij vergeten was. Omdat hij zich dit niet als herinnering realiseert, maar eerder zich automatisch naar de juiste plaatsen gaat wenden, neemt hij aan, dat het iets wonderdadigs is. Dat wil helemaal niet zeggen, dat er niet ergens een H. Antonius is, die U misschien iets kan laten vinden, wat U niet verloren hebt. Maar ik wil alleen maar opmerken, dat deze werkingen zelden of nooit voorkomen, dat er in 9 van de 10 gevallen sprake is van een suggestie, waardoor het onderbewustzijn gemakkelijker het waakbewustzijn overvleugelt in een bepaalde richting. Is dit voldoende?

x Het is wel opmerkelijk, dat het bij mensen, die er helemaal niet aan geloven, die het eigenlijk belachelijk vinden en zeggen: nu ja, gut, je kan het wel eens proberen, toch zo dikwijls lukt.

- Het geloof doet hier natuurlijk weinig ter zake. Het is de instelling der persoonlijkheid, die hierdoor bereikt wordt, het wegvallen van het kraampachtig zelf zoeken, dat in vele gevallen de herinnering, waar men het verloren heeft, juist wegneemt. Dat kunt U in de psychologie verder uitgewerkt vinden.

x Zijn de verschillende ontstane vormen een quaestie van afstoting, aantrekking, op hoger gebied harmonie en disharmonie en op elk ander gebied liefde en haat?

- Vorming van bepaalde voertuigen en lichamen astraal, zowel als stoffelijk is in de eerste plaats behoefteelement. In elk wezen, dat denkt, is een behoefte tot zelfexpressie, die gezocht wordt in een vorm. Eerst wanneer deze vorm voor dat "ik" enigermate behagelijk en voldoende is, althans waar de bezit, die dat "ik" niet graag prijsgeeft, komt het spel van aantrekking en afstoting, van liefde en haat naar voren. U kunt wel begrijpen, dat haat is een zich bedreigd voelen, liefde een zich sterk voelen. Dat klinkt misschien erg simplistisch, maar dat is het niet. Alles, wat men lief heeft, neemt men in zich op. Daardoor weet men zich gesteund en ge-

dragen. Daar voelt men zich zo ver mee één, dat men zelf daarin, al is het maar ten dele, voortleeft. Allrs, wat U haat, is wat U, omdat het Uw persoonlijkheidsuiting schijnt te bedreigen, tracht te vernietigen. Dit is aantrekking en afstoting of, zo U wilt, liefde en haat, dat komt op hetzelfde neer. Wanneer we eenmaal zo ver zijn, dat een genius voldoende ontwikkeld is en bewustzijn krijgt, dan krijgen we de bevruchtingsdaad, die weer een quaestie van zelfbescherming is, want door zichzelf voort te planten, voelt men zich sterker en schijnt men zijn eigen wezen a.h.w. in de tijd verder vooruit te schuiven. Dat dit een illusie is, maakt hier weinig uit, het is een natuurlijke suggestie, die we bij het dier, zowel als bij de mens vinden. Is dit voldoende? x Ja.

x Is een hoog geevolueerde geest te allen tijd in staat genezingen of harmonie te verwezenlijken of kan dat alleen, wanneer alle kosmische krachten meewerken?

- Ja, dat is een vraag, die eigenlijk erg bedenkelijk is. Het doet me haast denken aan de vraag: Sla je je vrouw altijd, ja of neen? Kijk eens, harmonie wekken, kan nimmer een quaestie zijn van dwang. Onderwerping is mogelijk, harmonie echter kan alleen vrijwillig aanvaard worden. Dat betekent, dat alle kosmische werkingen bij elkaar nog niet in staat zijn, om alle dingen te genezen, om in alle dingen harmonie te brengen. Waar datgene, waarin de harmonie moet worden tot stand gebracht, eerst deel moet zijn van het geheel, voor de werking van buitenaf daarin kan doordringen. Ik hoop, dat ik het daarmee duidelijk genoeg gezegd heb.

x Er moet, mijns inziens, een verband liggen tussen de beschermingsgordels van de aarde en de conjuncties, die we straks krijgen in Waterman. Het is dus de vraag, hoe treffen deze stralingen uit Waterman de aarde, want hier kan dus de plannetgeest en kunnen ook waarschijnlijk de mensen, die er wonen, een enorm verdedigingsveld maken, bij wijze van spreken.

- Nu, wat er precies gebeurt, U bedoelt zo onstr. Februari? Ja, dat kunnen wij eigenlijk het beste zo omschrijven: De vibraties, die de aarde bereiken, ik zeg uitdrukkelijk vibraties, niet stralen, daar heb ik een bedoeling mee, omdat deze n.l. van minder materiele geaardheid zijn in hun hoofdwerking, die vibraties zijn zodanig, dat ze voor de aarde zelf harmonisch zijn, want zij komt immers zelf in de toekomst in het teken Waterman. Het resultaat is, dat de aarde deze niet afweert. Maar de tendens van openheid, van ruimenkendheid, enz. kan voor de mensen wel eens minder aanvaardbaar zijn, omdat de mens, naar mate hij zegt meer progressief te zijn, meestal meer conservatief denkt en handelt en dat impliceert, dat er op aarde veel situaties ontstaan, waartegen de mens zich ten koste van alles wil verweren. Dit verweer zou voor de mens erg schadelijk kunnen zijn. Toch geloof ik niet, dat de werking onmiddellijk en op die dag direct merkbaar zal worden. Wat gebeurt is dit: er ontstaat een grote reeks problemen, uitgedrukt in psychische spanningen, die de mens alleen meester kan worden, indien hij bereid is, het oude het oude te laten en alleen te handelen aan de hand van de nu bestaande problemen en oplossingen, daarbij er ook niet aan denkend, hoe hij alles, wat hij in het verleden zo kostbaar vond, voor zichzelf kan handhaven. Doet hij dit niet, dan zal hij in zijn pogen, het oude te verdedigen, steeds agressiever moeten worden tegenover anderen. Dit is een spanning, die blijft groeien tot op het ogenblik, dat sommige mensen zullen zeggen: liever alles kapot, als ik niet hebben kan, wat ik wil. En dat is het gevarenmoment, mijns inziens gelegen in 1963. Waarop dus een wereldoorlog zou kun-

nen uitbreken. We hebben gelukkig een tegenimpuls, n.l. de grote angst van de mens voor de vernietiging van zijn eigenlijk stoffelijk wezen en al wat hij op aarde waardevol acht. Hij zal misschien geneigd zijn, om veel dingen daar prijs te geven, o.a. veel van zijn zgn. welvaart en van zijn illusies omtrent de juiste productiemethodes, die in feite geen productie- maar handelsmethodes zijn, omdat ze omzetbovorderend werken in pl. v. werkelijk behoeftebevredigend. Wanneer hij die veranderingen begint aan te brengen, dan nemen die spanningen af en dan zal in een periode van een jaar of tien, twaalf die spanning zo ver verdwenen zijn, dat van een mogelijke werkelijke vrede op aarde weer eens gesproken kan worden. Zo ligt de zaak ongeveer en U zult begrijpen, dat al die spanningen onder de mensen, dit in verband met ons onderwerp, in de natuur ook wel de nodige reacties zullen wekken. Daaraan ontkomt men niet, maar, ja, ook dat ligt voor een groot gedeelte aan de mens zelf. Laten we er daarom maar vrede mee hebben. Misschien leert hij er iets van.

x Wanneer men, zich niet behagelijk voelede in de progressiviteit, in de geschiedenis vlucht door het lezen van geschiedkundige boeken en zo en het niet-lezen van dingen, die in de tegenwoordige tijd gebeuren, welkt men daarmee ook spanningen op? Of is dit ongevaarlijk?

- Nu, het kan heel erg gevaarlijk zijn, omdat de mens, die zich in het verleden verdiept, zich ervan bewust is, dat dit geen verhaal alleen is. Het is werkelijk geweest en al het vervelende dat schrijven we niet meer. De quaestie van hoeveel duizend mensen er verhongerd zijn in het jaar van de slag van Nieuwpoort of aan ziekte omgekomen, dat gaat geen mens aan, maar dat die slag gewonnen werd, is belangrijk, begrijpt U. En daardoor gaat men zich een vals beeld maken van de wereld in het verleden en gaat men terugverlangen naar omstandigheden en situaties, gaat men theorieën en thesen opbouwen aan de hand van deze, niet feitelijke voorstelling van zaken, die in het heden erg storend kunnen zijn en toenemend conflict kunnen brengen met Uw medemensen en dat is natuurlijk niet de bedoeling. Maar wanneer U gewoonlijk in de geschiedenis terugvlucht, zoals een ander in, noem eens wat, Flash Gordon, Paul Vlaanderen, de Schaduw e.d., dat kan niet schaden, evenmin als wanneer U graag een historische roman leest. Maar gaat U vooral niet proberen, Uw wereld van heden te vergelijken met wat U zich nog herinnert over hetgeen vroeger was. Als ik er U op mag wijzen, de geschiedenis, vooral de vaderlandse geschiedenis, is over het algemeen een propaganda voor dat, wat men in het verleden eigenlijk ook verkeerd heeft gedaan.

x Ik wilde nog iets vragen over die gordels, die dus rond de aarde liggen: de stralingsgordels, die nu gesignaleerd zijn door een kunstnaam, b.v. die Van Allen-gordels. Hebben die iets te maken met die afweergordels, die om de aarde liggen?

- Ja, ze zijn een begeleidingsverschijnsel ervan. De gordels zelf worden natuurlijk niet geregistreerd op het ogenblik nog, daar heeft men de instrumenten niet voor. Maar de situatie, die daardoor ontstaat, dus een binnen een beperkte ruimte aanwezig zijn van ongewoon vele en vaak ongewoon harde stralen, dat kan men wel meten.

